

ter, så man havde en rimelig sikkerhed for, at udslippet ville falde og dermed flugte med målsætningen for 2008-2012, som jeg kan forstå at fru Helle Sjelle bakker op om?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Man kan jo altid diskutere, hvordan man helt nøjagtigt skal implementere et direktiv som det her. Men jeg tror altså, det er meget vigtigt, som jeg sagde i indledningen, at man ser på både hensynet til miljøet, hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne og landets økonomi. Det er det centrale, og så må vi se, hvilke erfaringer vi får her i den første periode, som vi kan inddrage i den senere periode. Så er der jo også den situation, at vi faktisk har en mulighed for eventuelt at få revideret det grundlag, som vi har fået de nuværende forpligtelser på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jo, men når man nu siger, at niveauet er, som jeg viser her, i 1998-2002, og vi skal ned, som jeg viser her, i 2008-2012, synes fru Helle Sjelle så, det er mest fornuftigt at starte, som forslaget gør, med at gå opad eller starte med at gå nedad?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan kun sige, som jeg sagde før, at det handler om et fornuftigt hensyn til både miljø, landets økonomi og virksomhedernes konkurrenceevne, og vi synes, det ligger på et meget passende niveau, det, vi starter ud med. Men der er heller ikke nogen tvivl om, som jeg sagde i mit indlæg, at vi går efter, at vi selvfølgelig skal opfylde de forpligtelser, vi har. Det er der ikke nogen tvivl om.

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF betragter EU's kvotedirektiv som et meget vigtigt instrument til at opfylde vores klimaforpligtelser, ja, ikke kun vores, men også de øvrige EU-landes klimaforpligtelser. Vi støttede derfor også i sin tid regeringen i at indgå en aftale og sige ja til kvotedirektivet.

Det var ikke, fordi vi syntes, det var pletfrit. Vi havde ønsket, at en større del af kvoterne skulle i auktion, altså at de, der slipper CO₂ ud, skulle købe kvoterne. Nu endte det med, at alle

kvoterne bortset fra 5 pct. er gratis kvoter, det er gratis udledningstilladelser, man får. Det er så blevet det kompromis, vi tager udgangspunkt i.

Hvis det så rent faktisk skal bruges, således at det fører til reduktioner i EU, de 8 pct., som EU har forpligtet sig til i forhold til Kyoto-protokollen, så er det fuldstændig afgørende, at man starter med at stramme kvoterne i forhold til det faktiske udslip i referenceperioden, altså fra 1998 til 2002. Vi står her, og vi skal her ned. Det kan godt være, vi ikke skal gøre sådan her, vi skal måske gøre sådan her, men vi skal da i hvert fald ikke gøre sådan her, hvis man kan følge mig i mine håndbevægelser. Det er jo desværre det, der er lagt op til med kvoteloftet her, nemlig et øget CO₂-udslip.

Kl. 11.45

Det har regeringen så forsøgt at pakke ind i sådan en smart bogholderimæssig finesse, idet den siger, at det er en besparelse i forhold til det forventede udslip. Hvad er det forventede udslip? Det, der var i 1998-2002? Nej, det forventede er plus 10 millioner. Så man laver den øvelse, at man siger: Her står vi, og vi laver lige en forventning, der er heroppe, og så sænker vi den forventning en lille smule. Vi kommer ganske vist til at stige, men det opdager folk nok ikke. Jo, de, der er interesseret i det, har for længe opdaget det her. Det er simpelt hen bogholderimæssigt svindel, det, der bliver lavet, det er det altså.

Det giver et problem, fordi det betyder, at man skubber et større og større læs foran sig, som skal klares i 2008-2012. Og det er desværre blevet klart, og det er meget trist, at regeringen ikke aner, hvad den skal stille op med perioden 2008-2012.

Nu tror jeg, at enhver regering gerne vil beholde magten, så det vil denne her regering sikkert også, men et eller andet sted håber den, at et eller andet problem forsvinder, eller at det bliver overladt til et andet flertal at skulle tage sig af det her problem. Det duer selvfølgelig ikke. Sagen er jo, at når regeringen siger, at det her er et centralt element i regeringens klimapolitik, ja, så er det næsten regeringens klimapolitik. Derfor er det fuldstændig afgørende, at regeringen siger: O.k., lad os så forhandle om det her.

Sagen er jo også, at chancen for, at pilotperioden 2005-2007 vil komme til at fungere, er meget ringe, fordi vi giver for høje kvoter, tyskerne giver for høje kvoter, stort set alle lande giver for høje kvoter. Det vil sige, at der vil komme et